

[Udenrigsministeren.]

vedkommende siges loven af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre.

Efter endt overvejelse er komiteen blandt de forskellige foreliggende teoretiske muligheder for en repræsentationsform kommet til det resultat, at der bør gives Færøernes lagting og Ålands landsting mulighed for blandt sine medlemmer at vælge repræsentanter, som indtræder i de respektive landes delegationer med samme ret som de øvrige valgte medlemmer og således, at der tillige gives mulighed for, at Færøernes og Ålands eksekutive myndigheder, d. v. s. landsstyret og landskapsstyrelsen, tilsvarende blandt sine medlemmer udser repræsentanter, som indgår i henholdsvis den danske og den finske delegation. Rådet har efter den gældende vedtægt 69 valgte medlemmer, hvoraf Danmarks folketing, Finlands riksdag, Norges storting og Sveriges riksdag hver vælger 16 medlemmer, medens Islands alting vælger 5 medlemmer. Hertil kommer de udpegede regeringsrepræsentanter. Komiteen har på den ene side ikke fundet det rimeligt at foreslå, at den særlige repræsentation, som indrømmes Færøerne og Åland, skal medføre en tilsvarende nedsættelse af det danske folketings og Finlands riksdags hidtidige repræsentation. På den anden side har man heller ikke fundet det rimeligt at stille forslag om, at det samlede antal repræsentanter for Danmarks og Finlands vedkommende skulle være større end det antal, som Norge og Sverige er berettiget til. Man har derfor foretrukket at stille forslag om, at det samlede antal af valgte repræsentanter i Nordisk Råd forhøjes fra 69 til 78. Herefter vil Danmark kunne vælge 18, således at 16 vælges af folketinget og 2 af lagtinget, Finland 18, nemlig 17 valgt af riksdagen og 1 valgt af landstinget, Island 6 og Norge og Sverige hver 18. Hertil kommer, at Færøernes landsstyre og Ålands landskapsstyrelse hver får adgang til at udse en repræsentant blandt sine medlemmer. Dette forslag er, for så vidt angår spørgsmålet om Færøernes repræsentanter, godkendt af Færøernes lagting den 14. oktober 1969 med 14 stemmer mod 6.

Alt i alt finder jeg, at vi her på nordisk plan er nået frem til en løsning, som på rimelig vis imødekommer de fra færøsk og ålandsk side fremsatte berettigede ønsker.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til det høje tings villige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bundvad): Hermed har jeg den ære for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Forhøjelse af grænserne for sygedagpenge og bortfald af ventetidsbestemmelser og bestemmelser om et højeste antal dage, hvori sygedagpenge kan udbetales m. v.).

Medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe fremsatte i sidste folketingssamling forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring, af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m. fl. (Om forhøjelse af dagpenge og erstatninger samt om afskaffelse af ventetidsregler m. v.).

Udvalgsbehandlingen af dette forslag blev ikke tilendebragt i sidste samling.

Vi har i denne folketingssamling valgt at fremsætte forslag vedrørende hvert område for sig, og jeg kan her henvise til det forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af dagpenge m. v.) og det forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m. fl., der fremsættes samtidig hermed.

Årsagen til denne opdeling er bl. a., at de tilsigtede ændringer i den sidstnævnte lovgivning er betydeligt videregående end de ændringer, som det her forelagte lovforslag indebærer.

Jeg skal på dette tidspunkt nøjes med at trække hovedlinjerne op i vort forslag.

Satserne for dagpenge forhøjes til 100 kr. pr. dag og gøres ens for forsørgere og ikkeforsørgere. Dette gælder såvel dagpenge til lønarbejdere som til andre, idet man dog opretholder en særlig sats for husmødre uden selvstændigt erhverv.

Der indføres automatisk regulering af satserne for dagpengene svarende til arbejdsløshedsforsikringens.

Grænsen for deres størrelse i sammenligning med den pågældendes sædvanlige daglige fortjeneste forhøjes fra $\frac{4}{5}$ til $\frac{9}{10}$.

Ventetidsbestemmelserne, som medfører,

[Bundvad.]

at der ved kortere tids sygdom ikke udbetales dagpenge for de første 6 dage, afskaffes, således som det allerede er sket inden for arbejdsløshedsforsikringen.

Endelig ophæves begrænsningerne i det antal dage, sygedagpenge kan oppebæres.

Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erling Dinesen): Hermed tillader jeg mig for folkettingen at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af dagpenge m. v.).

Forslaget fremsættes, fordi regeringen ikke som forventet har fremsat forslag til revision af arbejdsløshedsforsikringen.

I statsministerens åbningstale er det ganske vist nævnt, at arbejdsløshedsudvalget af 1964 forventes at afslutte sit arbejde i nær fremtid, men der er intet som helst nævnt om, at regeringen agter at fremsætte noget lovforslag.

Socialdemokratiet finder, at det er nødvendigt så hurtigt som muligt at få gennemført de forbedringer i arbejdsløshedsforsikringen, som et flertal i folkettingen tidligere har været enige om at nå frem til, nemlig at sikre de arbejdsløse en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Dette nås vel ikke fuldt ud med forslaget, men det indeholder væsentlige forbedringer, som burde kunne finde tilslutning i folkettingen.

Jeg anbefaler derfor lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sogaard): Herved har jeg den ære for folkettingen at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger vedrørende de indkaldte værnepligtiges økonomiske og sociale forhold.

Forslaget er en genfremsættelse af det forslag til folketingsbeslutning, medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe fremsatte den 6. juni 1969. Jeg finder det tilstrækkeligt på indeværende tidspunkt at henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget, samt til mine udtalelser ved forslagets fremsættelse i sidste folketingssamling, hvori jeg uddybede hensigten med forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bundvad):

Hermed har jeg den ære for folkettingen at fremsætte forslag til folketingsbelsutning om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om forhøjelse af dagpenge og erstatninger, afskaffelse af ventetidsregler og ændringer af forsikringspligtens ordning, således at forsikring finder sted i en statsinstitution).

Medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe fremsatte i sidste folketingssamling forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring, og lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om forhøjelse af dagpenge og erstatninger samt om afskaffelse af ventetidsregler m. v.).

Udvalgsbehandlingen af dette forslag blev ikke tilendebragt i sidste samling.

Vi har i denne folketingssamling valgt at fremsætte forslag vedrørende hvert område for sig, og jeg kan her henvise til det ligeledes nu fremsatte forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring og til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Nærværende forslag er — som de to i øvrigt nævnte forslag — udtryk for socialdemokratiets ønske om et ensartet og højere niveau for de ydelser, de tre nævnte forslag omfatter, nemlig ydelser ved ulykke, sygdom og arbejdsløshed. Dette har i nærværende forslag fået udtryk i ønsket om, at dagpengene beregnes på en sådan måde, at der ved anvendelse af højeste dagpengesats ydes 615 kr. pr. uge, dog således at grænsen for dagpengenes størrelse i forhold til den tilskadekomnes dagløn sættes til $\frac{9}{10}$ af indtægtstabet på ugebasis.

Også invaliditetserstatninger og erstatninger til efterladte bør forhøjes, hvorfor de til grund for beregningerne liggende maksimale årslønninger bør ændres for at tjene dette formål. Videre skal nævnes, at den nugældende bestemmelse om, at renten ved fuldstændigt tab af erhvervsevnen udgør $\frac{2}{3}$ af den tilskadekomnes årsløn (for værnepligtiges vedkommende $\frac{3}{4}$), foreslås ændret således, at grænsen fastsættes til $\frac{9}{10}$.

Som allerede gældende ved arbejdsløs-